

(1930 - 2013)

HATİCE SOYLU (ALTUĞ)

Risale-i Nur'un Hanım kahramanlarından Hatice Soylu ablamız 1930 Isparta-Sav doğumludur, 6 Ocak 2013 tarihinde 83 yaşında iken Sav'da vefat etmiştir. Risale-i Nur'da Savalı Ahmed diye adı geçen Ahmed Altuğ ağabeyimizin kızıdır. Savalı Ahmed, Sav köyünün Aşağı Mahallesi'dendir; bu köyde nur hizmetlerini başlatan Merkez Camii'nin fahri imamı Hacı Hafız Mehmed Avşar'ın hem akrabasıdır, hem de yakın komşusudur ve Süleyman ve Şükrü isminde iki kardeşi daha vardır. Onların da, ağabeyleri Ahmed Altuğ gibi nurların yazılıp neşredilmesinde çok hizmetleri geçmiştir. Üç Altuğ kardeşin hizmet hatıratı bu kitapta kendi isimleriyle ayrıca neşredilmiştir.

Bin kalemlilik Sav köyünün Aşağı Mahallesi'nde Hacı Hafız Mehmed Avşar'ın, tıpkı Altuğ kardeşler gibi hem akrabası, hem de yakın komşusu olan Mehmed Soylu ve oğlu Ahmed Soylu da mukimdir. Baba oğul Soylu'lar senelerce münzevi yaşayarak Risale-i Nur'un yazılmasını kendilerini vakfetmişlerdir. 1943 Denizli hapisanesine de girmişlerdir. Mehmed Soylu ve oğlu Ahmed, baba tarafından Hacı Hafız Mehmed Avşar'a, anne tarafından da Altuğ kardeşlere akrabadırlar. Tekrar hatırlayalım; Ahmed Altuğ ve kardeşleri Hacı Hafız'ın akrabalarıdır. Yani, Soylu ve Altuğ aileleri tepe nokta olarak aynı mahallenin sakini Hacı Hafız Mehmed Avşar'da buluşmaktadır. Akrabadırlar...

Bu karışık akraba münasebetlerinden sonra asıl konumuza geçsek; Hatice Altuğ, 14 yaşında iken akrabaları olan 'Soylu' ailesine gelin olarak gider. Artık O, 'Hatice Soylu' olmuştur. Hz. Üstad bu haberi alınca çok memnun olur. Çünkü Üstad, küçük talebesi Hatice'yi önceden tanımaktadır. Anlatımı gelecek...

Hatice Ablamızın adı, 'Savalı Ahmed'in kızı Hatice' olarak Risale-i Nur'da iki yerde açıkça geçmektedir. Bediüzzaman'ın başka mektuplarında da kendisine işaret eden ifadeler bulunuyor. Hatice Altuğ, daha on üç yaşında iken bir Asâ-yı Mûsa yazıp, Üstad'a gönderir. Hz. Üstad, küçük Hatice'nin yazdığı Asâ-yı Mûsa kitabına çok önem verir, hatta hanımları Nurculuğa teşvik ettiği için zayı olmamasını, kitabın kendisine gönderilmesini ister. Hatice ablanın hizmet arkadaşı bir Hatice daha vardır. Hatice Avşar... Hatice Avşar, Hacı Hafız Avşar'ın kızıdır.

Hatice Soylu Anlatıyor:

1930 Sav doğumluyum. Üstadımız Bediüzzaman hazretlerinin Savalı Ahmed diye sıfatlandığı Ahmed Altuğ'un kızıyım.

ON ÜÇ YAŞINDA İKEN 'ASÂ-YI MUSA' KİTABINI YAZDIM, ÜSTADA GÖNDERDİM

Yedi yaşında iken annem vefat etti. Babam (Ahmed Altuğ) bir daha evlenmedi. Beni anneannem büyüttü. Babam annemin vefatından sonra hayatını tamamen Risale-i Nur hizmetlerine vakfetti. Bana da Kur'an ve Osmanlıca Risale yazmasını öğretti.

Asâ-yı Musa kitabını babamın yardımıyla yazıp Üstadımıza göndermiştim. Üstad kitaplarında bundan iki yerde bahsediyor:

"Bana gönderdiğiniz Asâ-yı Musa'dan bir nüsha; cildsiz, -yalnız sarı kâğıd cild olmuş- Hüsrev'in yazısına bir parça benzer, fakat üstünde Mustafa ismi var. O kimdir, hangi Mustafa'dır? Hem nüshanın üstünde "On üç yaşında Hatice, Ahmed'in kızı" yazılmış. Bu Ahmed, hangi Ahmed'dir? Hem ona, hem kızına bin bârekâllah. Bu

yaşta bu koca kitabı hem dikkatli, tevafuklu, hem güzel sıhhatli yazmak, masumların taifesinin bir kahramanlığıdır. Kim görüyor, mâşâallah der. Buradaki mekteb görmüş hanımlarda bir şevk uyandıracak.” (Emirdağ Lâhikası 157)

Emirdağ Lâhikası'nın ileriki sayfalarında bu Asâ-yı Musa kitabının ismi bir kere daha geçer.

“Sava'lı kahraman Ahmed'in kerimesi Hatice'nin yazdığı Asâ-yı Musa mecmuasını kahraman Tahirî, İstanbul'da birisine emaneten bırakmış. O nüsha hanımları Nurculuğa teşvik ettiği için zayi' olmasın. Muattal kalmışsa, lüzum kalmamışsa bana gönderilsin.” (Emirdağ Lâhikası 176)

ÜSTADIMIZIN BAHSETTİĞİ BU ASÂ-YI MÛSA MESELESİ ŞÖYLE YAŞANMIŞTI:

Ben o zaman on üç yaşındaydım. Asâ-yı Mûsa kitabını yazıyordum. Sav'da yazılan risaleleri tashih ettirmek maksadıyla Üstad'a götürmek için bir hazırlık vardı. Ben de Asâ-yı Mûsa kitabını tam bitiremediğim halde Üstad'ın duasını alayım diye göndermek istedim. Babam hemen kalan beş-altı sayfayı yazıp tamamlayıverdi. Yazdığım Asâ-yı Mûsa kitabını daha önde ciltletmiş, güzel de süslemiştim. İşte Üstad Hazretlerinin bahsettiği kitap odur.

HANIMLARIN HİZMETLERİ HZ. ÜSTADI SEVİNÇ GÖZYAŞLARIYLA AĞLATIR

Bediüzzaman Hazretleri Kastamonu'da iken, küçük Hatice'nin babası Ahmed Altuğ, Sav köyü hanımlarının hizmetleriyle alakalı bir mektup yazar. Bu mektup Hz. Üstad'ı sevinç gözyaşlarıyla ağlatır ve Ahmed Altuğ'a şöyle cevap verir:

“...kahramanlar yatağı olan Sava Köyü'nün ehemmiyetli bir talebesi olan Ahmed'in mektubunda öyle bir mes'ele gördüm ki, beni sürur yaşlarıyla ağlattırdı. Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükür olsun, Risale-i Nur'un tamam kıymetini, o köyün mübarek vâlideleri ve hanımları tamam anlamışlar. O mübarek hanımların ve kıymetdar ve hâlis âhiret hemşirelerimin, Risale-i Nur'un intişarına gösterdikleri fedakârlık, beni ve bizi kemal-i sürurdan ağlattırdı.

“Zâten Risale-i Nur'un mesleğindeki en mühim bir esası, şefkat olduğundan ve şefkat madenleri de hanımlar olduğundan, çoktan beri beklerdim ki, kadınlar âleminde Risale-i Nur'un mahiyeti anlaşılsın. Lillahilhamd bu havalide de, bu yakında erkeklerden ziyade bir iştiyak ve faaliyetle buradaki hanımlar tam çalışıyorlar; Sav'lı mübareklerin hemşireleri olduklarını gösteriyorlar. Bu iki tezahür bu zamanda bir fâl-i hayırdır ki; o şefkat madenlerinde Risale-i Nur parlayacak, fütuhât yapacak.” (Kastamonu Lâhikası 95)

Savlı Hanım nurcuların hizmetleri Risale-i Nur'da başka vesilelerle de takdirle anılmaktadır:

“Medrese-i Nuriye olan Sava Köyü'nün başta Hacı Hâfiz olarak Ahmed'leri, Mehmed'leri, hattâ muhterem hanımları...” (Kastamonu Lâhikası 102)